

ZPRÁVY ZAHNANICNÉ.

TELEGRAFICKÉ.

Matitél Čechie. Z Vídně doobáat následující "sajtmavá" depeše: — "Přelícením v Praze vyšlo na jevo, že tři členové tajného spolku, zvaného "matitél Čechie," byli zatčeni právě v okamžiku, když chtěli ubítni útok na členy csařské rodiny. Není třeba tuto správu rozšírati. Celé její sestavení a znění, kdyby nebylo ani toho, že přicháá z Vídně, svědčí o tom, že jest to nějaká kachna.

Zatčení tří členové nově objeveného spolku "matitél Čechie," byli dle došlého sem z Prahy telegramu již odsouzeni. Jména jich jsou Koliba, Matějček a Schütz. Kládlo se jim za vinu, že v minulém březnu potloukali se kolem csařské ho hradu, chtějíce dobrotivého panovníka zavraždit a tím pomísti bezpráví, spáchaná na Omladně. Schütz odsouzen na 13 let, ostatní na 12 roků těžkého žaláze.

V Tepléck v Čechách zemřel jeden z hlavních "pukátátorů", starý kníže Cisy ve věku 81 let.

V Liberci sbořil se nově stavěný dům. Tři dělníci přišli o život a 19 jich utrpělo těžká poranění.

V Terstu souzea bude pro urážku Veličenstva 14letý hoch.

Ve Vídni spískali studující medicíny a členové "dobrovolné ochranné společnosti" při přednášce na klinice nehorázný kravál, který měl za následek přerušeni přednášek židovských profesorů.

Člař rakouský zaslal též vdově po zavražděném prezidentu Carnotovi a předsedovi ministerstva Dupuyovi soustrastné telegramy.

Rakouský ministr války Krieghammer zlámal si ruku.

Ve Vídni odbývala se schůze socialistů za účastenství 25,000 lidí ve prospěch všeobecného práva hlasovacího. Po odchůzi chtěly zástupci táhnouti městem, ale policie jim v tom zabránila, při čemž došlo ku krvavé srážce.

V Buda Pešti byl v neděli velký požár, kterým 10 domů zničeno a 15 poškozeno. Sřítivší se zdí byli dva policisté zabiti a několik hasičů raněno. Škoda obnáší přes půl milionu zl.

V Rusku jsou potěšeni výsledkem volby nového francouzského presidenta.

Židovští smokové v Berlíně roztrušují do světa zase sensační zprávu o odhalení nihilistického kousku v Rusku, která však není novou a kdo čte mizerné sibířské "Krváky" uveřejňované česko-americkými listy, ten již dávno takové zná. Car nalezl prý ve svých papírech na psacím stole svůj vlastní ortel smrti, usouzený "společností pro osvobození Ruska" a ve své ložnici na bedně vábné zácloně svého lože umrlči hlavu, na jejíž čele napsáno bylo: "Alexandr". Brrr!

V Srbsku za nepřítomnosti králka Alexandra, jenž odejel do Cařihradu, vládnouti budou ministři a ne Milán jak se očekávalo.

Kazimír Perier, jenž již po dvakráte byl předsedou ministerstva a nyní předsedou sněmovny, zvolen hned při prvním hlasování obou domů, presidentem republiky francouzské pro zbývající lhůtu (do listopadu) 451. hlasy z 854, tudíž většinou 24 hlasů.

Rozčilení po celé Francii nad řábelským činem anarchického zuffice, jemuž za obět padl álechtný president Carnot, jest ohromné. Váude má policie i vojsko plné ruce práce, aby udržela pořádek. Vrah vypovídal před soudem klidně, bez všeho rozčilení. Nechlubí se hrdinstvím, jak podobní ničemové mají ve zvyku, avšak pohnůtky k vraždě

jej přiměvati udáti nechoo, ať při pravidelném soudu. Policie francouzská vyšetřila, že Carnot zavražděn následkem spiknutí snarobitů. V Montpellier vyprávěli jednoho ze spikrovníků, Giraniera, který se ale zavrždil, když jej chtěli zatknouti. Jiný ze spikrovníků nazývá se Labore.

Prah Santo nebude obžalován z vraždy, nýbrž pro velezářdu, jak to 13. odstavce ústavy pro případ vražděného útoka na hlavu republiky předpícnje. Ze mu jde o hlavu, jest nade vši pochybnost.

Perier, nový president francouzský, jest vítán jednotlivými stranami velmi různě. On jest síce záhad tyeze demokratických, avšak klerikálem. Jest enorgický a cele zaujat proti živlům podvratným.

President požádal poslance Aug. Bardeaua, svého důvěrného přítela, aby sestavil nový kabinet. V Paříži udála se osudná pffhoda. Učitel Guillemin vysvětloval a ukazoval lákčím jak byl president Carnot bodnat. Právě an dýkou mávnul, klesl jeden hoch rozčilením ku předu a zrovna do rány, tak že jej dýka zasáhla zrovna do srdce a a on na místě skonil. Učitel se chtěl ze zoufalství zavraždit.

Italové ve Francii usedli houfně opouštějí zemi a táhnou do své vlasti neb Německa. Továrníci propouští italské dělníky a 3000 těchto přijelo již do Berlína. Blíže Met táboří 1000 uprchlých Italů za městem ve stanech a třou bídu. Skrz Turin stále se valí proud přeháňfcch Italů, což mělo za následek protifrancouzské demonstrace. Hotely, v nichž nejvíce ubytovávají se Francouzi, byly napadeny davy lidí a jen s největším namáháním podařilo se vojsku zjednati opět klid.

Policie francouzská teprve nyní seznává, že zavinila smrt presidenta špatnou pozorností, kterou osobě jeho věnovala. Paní Carnotová má v rukou celé haldy dopisů, nimiž se prezidentu smrti vyhrožuje, ale policie si jich nevšmála. Z Italie došli presidenta výstražné dopisy. Také z Bruselu byl president varován, že stroj se úklady jeho života. Jistý Violly vyjádřil se v Lyoně několikráte, že bude Carnot, až k výstavě přijede, zavražděn, ano prefekt z Heraultu telegrafoval ministerstvu vnitřa, upozorňuje jej na vraha Santo, jako nebezpečného. Avšak, ani potom nebyla Carnotovi dána žádná stráž. Za prvých 5 let presidentství Carnotova staralo se o osobní jeho bezpečnost mužeto ustanovené policejní prefekturou; úkol ten svěřen nejlepšími detektivům. Pe té byla k vůli úsporám péče o osobní bezpečnost prezidentovu svěřena ministerstvu vnitřa. Úředníci tohoto ministerstva oddáni byli Constansovi, mezi nímž a Carnotem už od dřívějšíka panovalo nepřátelství, a nestarali se o bezpečnost presidenta. On sám rozkázal, aby každému dovolen byl k němu přístup a tak i Santo za záminkou podání kytice k němu se dostal.

Stav oblečení uvalen má býti na Lyon, neboť lid není k utišení a vojsko musilo odejít do kasáren, aby ještě více nejtříflo mysle obyvatelstva. S italského vyslanectví byla na žádost městských úřadů snáta italská vlajka, neb lid v tisících útočil na palác, žádaje jeho rozboření a roztrhání vlajky. "Pomstěme Carnota", volaly zástupy. Při převážení mrtvoly z nádraží do paláce Elysejského v Paříži panovalo hrobové ticho, ač tisíce osob plnilo ulici. Všichni stáli s hlavami obnaženými a skloněnými, zatím co povoz s rakví zvolna skrz projížděl. Toliko tlumené štkání žen, ano i mužů ozývalo se z ohromných mass lidu. Teprve když zavřela se za povozem vrata paláce, zahřmělo z tisíců hrdel: "Pomstěte Carnota" a krveprolití

zdálo se neodvratným. Policie a rozvášnění občané zapřísáhali lid, aby bral ohled na truchlet vdovu a nepáchal přímo násilí nad mrtvolou zrádného. Pfoa to však mnoho italských kramů zničeno a spáleno. Když mrtvola vnesena do přijímacího pokoje paláce, jenž proměněn je v kapli, bylo přítomno všechno stá. lebnictvo a tu kněž presidentův, jenž pána svého valice miloval, spřítiv jeho mrtvolu, klesl k zemi a směl brzy na to mrtvici. Mrtvola prezidentova spočívala na skvostném katafalku, v jehož středě stříbrem vytkána byla písmena R. F. (Republique Française) a nad nimi U (Carnot).

Sadi Carnot, bývalý president republiky francouzské, uložen k věč. nému odpočinku v neděli, podle děda svého v Pantheonu. Paříž jest město slavných pohřbů, ale posud neviděla pohřbu takového, jakým byl Carnotův. Ne méně než dva miliony lidí vroubilo ulice, když průvod pohřební se bral. Dvě paláce, kde mrtvola ležela, naplněn byli věnci a květinami. Všichni panovníci evropští zasílali věnce a květiny k pohřbu a na plncích vozích jich bylo přiváženo. Ač pohřeb neměl započítí až teprve o 10 hod. ranní, byly přece ulice, jimiž se ubírali měl, osazeny již před 3. hod. ranní a o 6. hod. panovala již tlačence nesmírná. Den byl jasný, ale velmi horký. Průvod nejdříve ubíral se z paláce Elysejského ku chrámu Notre Dame. V čele šlo oddělení stráže, pak hudba a dva kočáry s kněžím, načež následoval pohřební vůz, tažený čestí koňmi, tentýž, který použit byl při pohřbu Thierse a McMahonu. Vůz následovali dva setníci, za nimi šli domácí úředníci presidenta, tři jeho synové a ostatní členové rodiny, vyjma vdovy. Za nimi pak následoval nový president Perier, který proti zvyku a obyčejí pohřbu se účastnil, kráčeje v průvodu s hlavou nepokrytou. Presidenta následovali jeho úředníci, předsedové senátu a sněmovny, zástupcové jiných zemí, členové kabinetu, kardinálové, skoro všickni senátoři a poslancové, pak osobní přátelé rodiny a čelni hodnostáři vojenští i námořští. Ostatek průvodu sestával z deputací úřednických i občanských, kněžstva i jiných. Na Rue de la Rivoli způsob poplach. Kůň jednoho důstojníka couvnul do zástupu vroubfcch ulici a nastala ovšem tlačence, mezi kterouž kdosi zvolal "puma." Nastalo zděšení a lidé padali jeden přes druhého, však věc se v zápětí vysvětlila a pořádek zjednan, aniž by kdo byl těžkého úrazu odnesl. Na místě znění zvonů hrámala děla z pevností. V chrámu Notre Damském položena rakev na katafalk, osvěcovaný osmi obrovskými pochodněmi a šestnácti kandelábry. Chór kostelní a konservatoř hudební pěli pohřební písně. Arcibiskup pařížský řídil obřady úmrtní. O 2. hod. odp. skončeny obřady kostelní a průvod, seřadiv se znovu, ubíral se do Pantheonu davy vroubfcmi ulice, v nichž všechny hlavy odkryty a mnozí poklekali, an průvod kolem se bral. O 2.50 hod. dostihl průvod Pantheonu za znění 101 výstřelů baterie umístěné v zahradě Luxemburské. V Pantheonu řečnil předseda ministerstva Dupuy, který pravil mezi jiným: "President Carnot dal život svůj za vlast. Zemřel za Francii a republiku. Byl zavražděn zbabělým způsobem a v surové mstivosti. Carnot zemřel jako vojn na poli čestném. President Carnot měl nejvznešenější pojem o úřadu presidenta republiky. On věděl jak zřkati, soukromě i veřejně, sympathii a úcty Francie a cizí země daly projevu sympathiím a úctě pro muže toho, občana a úředníka a zvláště co muže míra, jehož zachování zasloužil všechny snahy své."—Lidil pak jeho život a velebil jeho činy. Po něm

mluvil M. Lacour, připomínaje uložení v táh místa děla zavražděného r. 1789. Pak skládal hold památce velkého muže předseda senátu, po něm předseda sněmovny poslancové, který odsuzoval státní na republice spáchaný, užítkoval však, že se republika nedá odvrátiti od čín svých a počívati bude o zabezpečení pokoje a míru. Gen. André byl řečníkem posledním a když byla vojenská stráž, pohřbů provázefel, podle rakev přelá, posloufal úctu zemřelému skládaje, byla rakev spuštěna do hrobky.—Mancelka zavražděného se pohřebnfho průvodu nezúčastnila, nýbrž zůstala v paláci elysejském a deorou a manželkami členů úřed. níctva prezidentova a účastnila se máe, slouženě v kapli paláce soudobně, an pohřbů obřady v chrámu se odbývaly.

Francouzské žalopisy velebí clasfe německého, že dal milost odsouzeným francouzským spohům a v Německu to považují za proje. přátelství. Nové řídě francouzská zrušila rozkaz v dubnu vydaný, kterým bylo zastaveno stipendium arcibiskupovi Lyonskému, což bylo přijato v Římě s velkým uspojoením.

V Itálii panoje veliké pohnutí nad tím, že vrah Carnotův jest Ital. Smutek jest všeobecný a sněmovny, král a všecky vynikající osobnosti zaslaly telegramy soustrastné národu francouzskému.

Italská sněmovna byla smutečně vyzdobena. Stoly a lavice ověněny jsou smutečným fforem se stříbrným lemováním. Crispi promlouvaje o zavraždění Carnota končil: "Kčž společný žal sjednotí oba národy v trvalém přátelství." Po celé zemi dějí se sympatické projevy k Francii. V Messině tisíce lidí provolávalo slávu Francii před francouzským konsulátem.

V Lezhornu v Itálii zavraždil nějaký anarchista redaktora časopisu Gazetta Livornesse, pro nějaký článek, který v listu byl uveřejněný. Zlosyn po vraždě spáchané vskočil do kočáru a ujel a nebyl posud polapen.

Italská sněmovna přijala 180 proti 74 hlasům celý finanční program vlády.

Ve Valencii způsobil anarchista Bell výbuch dynamitové patrony v papírně. Spoludělníci jeho vyvázli bez úrazů a vraždychtivec byl zatčen.

V Londýně zahájen byl kongres, na němž jednati se má o kroecích, jimiž by dosaženo bylo rovného postavení universit anglických a amerických (University Extension Congress).

V Anglii nakázán královnou tř. denní dvorní smutek za zavražděného Carnota.

V Londýně, blíže Toweru shromáždili dva anarchisté velký dav lidí kolem sebe a ukazovali plakát, z ně. lož četli útoky na královskou rodinu a v němž se poukazovalo k tomu, že veškerí členové královské rodiny přítomni budou otevření towerského mostu. Sotva si dav plakát přečetl, učinil útok na oba anarchisty, kteří dali se rychle na útek. Podařilo se jednomu ukrýti se v jistém kostele, kdežto druhého vzala policie v ochranu před zuffcím davem.

Francouzští špehové Dagory a Malevas, kteří byli v Německu chyceni a odsouzeni do káznice, byli v den pohřbu presidenta Carnota csařem omilostěni.

Člař německý měl dlouhou rozmluvu s francouzským vele vyslan. cem Herbettem na yachtě Hohenzeller v Kielu.

V Brazílii trvá posud výmínečný stav, jelikož prý chystalo se k nové revoluci. Mnozí revolucionáři byli zatknuti a budou postaveni před soud.

Do St. Louis, Mo. "První český republikánský klub" odbývá svou měsíční schůzi pffstí neděli, dne 8. července. Velmi důležitě jednáni na pořádku. Destavte se všickni. Norbert J. Vorel, taj. Frank Wachtel, před.

Vy- Vaše žena -- Va hoch--vaše děvče když hledáte nejlepší a nejla cistjší letní ŠATSTVO OZDOBNÉ ZBOŽÍ, nemáte pochobit lépe, než když přete k

HAYDEN BROS. Mají největší výběr... Mají nejlepší zboží... Mají nejšikší ceny... Omaha.

Zádný muž nemust jít jinam než do našeho velkého obchodu, an u nás můžete nalésti nejnovější střík nejlepší práci při nejnižší ceně v Omaze. Naše zásoba MÚSKÉHO ŠATSTVA jest úplnou v každém ohledu. SLAMÉNÝCH KLOBOUKŮ máme hojnou zásobu. NEGLIZÉ BÍLÉ KOŠILE a OZDOBNÉ ZBOŽÍ kupte u nás lacině, než jinde.

Pamatujte, že dávám me kupon každému kdo u nás koupí.

Zádná dáma nemine náš obchod, a najde tu výborný výběr letních látek. ŠATY, NÁPRSENKY ŽIVŮTKY atd., nekoupi nikde laciněji než u nás. V MÓD NÍM odboru máme ten nejlepší výběr západně od Chicaga.

Objednávky poštou správně se vyřizují.

ZDARMA! Kupon každému, kdo u nás koupí.

Máme na skladě téměř vše, co potřebujete se v domácnosti, a když navštívíte Omahu, navštívíte vždy

Hayden Bros. roh 16t a Dodge, OMAHA, - NEE